FROM GLORY TO GLORY

FROM GLORY TO GLORY

met Hem in de spotlights

RACHEL SPIER

Ik draag dit boek op aan mijn kinderen Gioia en Miguel.
Zij mogen deze wandel met God van heel dichtbij
meemaken en de wonderen van Hem ook zelf ervaren.
Ik bid dat jullie wegen gezegend zullen zijn
met alles wat God voor jullie heeft voorbereid,
want Zijn plan is het beste plan!

Lieve Gioia en Miguel, dank voor jullie liefde,
jullie zijn de grootste zegen in mijn leven!

From glory to glory
Met Hem in de spotlights
Rachel Spier

© 2022 Scholten Uitgeverij BV
Burgemeester Drijbersingel 25c
8021 DA Zwolle
info@scholtenuitgeverij.nl
www.scholtenuitgeverij.nl

Omslag en binnenwerk: zijdiezijn
Drukwerk: Drukcase
Eerste druk, april 2023
ISBN: 9789083313085
NUR: 403, 707

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, met uitzondering van korte citaten gebruikt in recensies, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord		9
Hoofdstuk 1	**Nachtlicht**	13
Hoofdstuk 2	**Het licht achter de donkere wolk**	25
Hoofdstuk 3	**De Bron van de basis**	37
Hoofdstuk 4	**Een speld in een hooiberg**	51
Hoofdstuk 5	**Ongelofelijke genade**	63
Hoofdstuk 6	**God gaat voor je uit**	73
Hoofdstuk 7	**Geloven doe je alleen (en) samen**	85
Nawoord		103
Dankwoord		107

VOORWOORD

From glory to Glory is een boek over mijn ervaringen met God en Zijn genade in mijn leven. Het zijn stuk voor stuk getuigenissen van een barmhartige God, die altijd vol liefde klaar staat om te helpen. Keer op keer zien we daarin Gods genade die een pad door de wildernis maakt, oases in de woestijn en vele gebeden beantwoordt.

Ik heb me door lieve mensen om mij heen laten aansporen om mijn getuigenissen middels een boek te delen. Het geeft mooie voorbeelden van grote doorbraken of dagelijkse dingen waar God ineens instapt om hetgeen om te draaien, soms zelfs direct op dat moment.

Door de jaren heen heb ik geleerd om voor alles te bidden, hoe klein of groot de vraag ook is. God wil je helpen en staat altijd klaar om een situatie om te keren. Hij maakt een weg waar geen weg is.

Ik wil jou aanmoedigen om in Gods genade te wandelen, want zonder Hem zijn we kansloos en dobberen we maar wat rond in ons leven. We kunnen denken dat alles toevallig gebeurt, maar is dat zo? Ik denk het niet. Ik denk dat God voor iedereen een plan heeft en het is aan ons om dat plan met God te bewandelen. Wij vinden het vaak lastig om alles aan Hem over te geven, omdat wij denken dat wij zelf wel weten wat goed voor ons is. Het gevolg is dat we God niet betrekken in ieder deel van ons leven.

Ik ben ervan overtuigd, dat wanneer je je hele leven toevertrouwt aan God, je ook echt grote doorbraken en zegeningen zal zien. Ik las een keer een artikel met de titel *Great Surrender, Great Miracles*. Zo is het precies. Wil je hier en daar een beetje zegen óf

wil je alles ontvangen wat God voor jou heeft? Ik weet van mijzelf dat het dat laatste is.

De drijfveer om dit boek te schrijven is omdat ik jou bewust wil maken van het feit dat God dicht bij je is. De verhalen en gebeurtenissen in dit boek zijn allemaal uit mijn eigen leven gegrepen. Ik hoop ook een inspiratie te mogen zijn voor jou om je relatie met God te herstellen of te bekrachtigen.

Ik hoop ook dat je elke dag gaat bidden, of misschien doe je dat al, want er is niets krachtiger dan gebed. Bidden wordt vaak gezien als iets 'niet cools'. Het is juist niet cool wanneer je de essentie van het leven zoals God het bedoeld heeft niet begrijpt en daardoor heel veel zegeningen laat liggen. Ikzelf wil geen enkele zegen laten liggen en weet dat wanneer er een storm opsteekt, God mij zal helpen en de kracht zal geven om die te doorstaan.

Ik leef van glorie naar Glorie, en dat heeft niets met geld of rijkdom te maken, maar met de zegen van God. Je kan de hele wereld in je bezit hebben, maar als daar geen zegen over is heb je eigenlijk niet zo veel. Ik wandel elke dag bewust in Gods zegen en ik bid dat jij ook elke dag in Zijn aanwezigheid mag zijn en ook van glorie naar Glorie mag leven!

PSALM 67:2-5

God, laat ons uw liefde zien
en maak ons gelukkig.
Wees bij ons en bescherm ons.
Dan zal iedereen zien dat u mensen redt,
iedereen zal zien hoe u mensen leidt.

Laten alle volken over u zingen, God,
laat iedereen u prijzen!
Laten de mensen blij zijn en juichen,
want u bent een eerlijke rechter.
U heerst over alle landen op aarde.
God, laten alle volken over u zingen,
laat iedereen u prijzen!

Onze God gaf ons een goede oogst.
Hij maakt ons gelukkig.
Laat hij ons steeds weer gelukkig maken.
Dan zal iedereen hem eren,
iedereen, op de hele aarde.

1. NACHTLICHT

2013-2017

NIJMEGEN – ZATERDAG 29 AUGUSTUS 2015

Daar stond ik dan… Voor me de hoge trap naar het podium, in de verte hoorde ik de menigte mensen al losgaan. Ik voelde dat de zweetdruppels al pareltjes vormden op mijn voorhoofd, wat niet gek was op zo'n warme dag als vandaag. De wind waaide zachtjes door mijn haren. Ik rook de geur van een festival.

Ik wist dat we over een enkel ogenblik op moesten, maar mijn gedachten vlogen nog alle kanten op. Vermoeid van de lange rit naar het optreden, dacht ik aan de terugreis die me straks te wachten stond. Mijn gedachten flitsten naar m'n zoontje, Miguel, die bij mijn moeder niet wilde slapen. Dat was precies de reden dat ik het zo lastig vind om Miguel en Gioia achter te laten.

En dan nog de chaos voor zo'n optreden. Toen ik in de vooravond aankwam, waren de danseressen er al. We hadden het gezellig in onze trailer en er stonden allemaal lekkere dingen op tafel. Maar toen kwamen de momenten vlak voor de show. Terwijl ik me in de trailer al die tijd gewoon Rachel had gevoeld, was ik na het omkleden ineens weer *Nakatomi*. Eenmaal omgekleed begon de drukte; 'Rachel loop even mee, we gaan nu soundchecken!' Het was Corné, mijn geluidsman. En wat voor een? Hij kon mijn stem nog mooier maken dan hij eigenlijk al was. Ik mompelde dat ik eraan kwam, terwijl ik me afvroeg hoe ik ooit staande bleef in die krappe laarzen. Het korset wilde ook al niet en uiteindelijk

vroeg ik Meyline of ze me wilde helpen met de schouderstukken opzetten. Daarna moest ik snel achter Corné aan om m'n stem op te warmen. Ik deed een snelle soundcheck en de act voor ons was al bijna klaar. Alles ging in een rap tempo achter elkaar door, maar we waren er klaar voor.

Meyline en Amarantha legden hun zwaarden alvast klaar naast het podium, waarna we elkaars handen zoals voor elk optreden stevig vastpakten. We wensten elkaar een mooi optreden en terwijl zij naar boven liepen, de trap op, hoorde ik mezelf nog roepen dat ze het konden. Nu ging het echt bijna beginnen. Ik stond alleen beneden aan de trap, dit was altijd mijn moment. Dit was mijn moment met God.

Terwijl de spanning in mijn lichaam toenam, voelde ik mijn ketting met het kruisje dicht bij mijn hart. Hij mocht niet zichtbaar zijn in de act, daarom schoof ik hem altijd in mijn bh. Dan voelde ik me dicht bij Hem. Ik ging nooit zonder Jezus het podium op. Het besef dat Hij ook vandaag bij mij was, bracht me tot rust. Zoals voor ieder optreden pakte ik even mijn moment om te bidden. Alleen, onderaan de trap, even een momentje tussen Vader en dochter. Ik bad dat Hij me de kracht zou geven om goed te zingen, dat er niets fout zou gaan tijdens het optreden en dat Hij me zou beschermen voor alle duisternis die er is op plaatsen waar veel mensen heel veel drinken. En terwijl ik nog aan het bidden was, hoorde ik dat de begintune was gestart. Het ging beginnen…

Terwijl ik de trap op rende, vroeg ik in het voorbijgaan aan Corné hoe dit festival heette. Hij riep me na '*Nijmegen we love the nineties*' en ik was alweer weg. Ik hoorde de tape ons aankondigen: *Nakatomi*! En ik rende het podium op. Ik zag een massa van mensen voor me. Ik vroeg me kort af hoeveel dit er waren, zover

als ik kon kijken zag ik alleen maar mensen. Snel herpakte ik me en riep: *'Hallo Nijmegen, we love the nineties are you ready to rave?'* De vraag werd beantwoord met luid gejuich en we waren los. Ik besloot tijdens het zingen vooral over het publiek heen te kijken omdat ik niet afgeleid wilde raken. Ik kon de teksten wel dromen, je wist het maar nooit. Stel dat je een black-out zou krijgen. Het was een geweldig optreden en toen het laatste nummer *Children of the night* werd ingezet, ging het dak eraf. Vol adrenaline renden we het podium weer af. Wat een avond.

Toen we backstage stonden, vroegen we na hoeveel mensen er waren. 'Dertigduizend Rachel, maar dat hebben we je maar niet gezegd om je niet zenuwachtig te maken.' We gilden bij het horen van dertigduizend mensen en lachten er met z'n drieën om. Wat een gekkenhuis. Dit hadden we nog niet eerder meegemaakt. Snel liepen we door naar de trailer om ons om te kleden.

Ik wilde eigenlijk altijd zo snel mogelijk naar huis na een optreden. De festivals waren vaak ver weg en ik was vaak zo kapot van de stress, spanning en de inspanning dat ik binnen vijfentwintig minuten na de show alweer in de auto richting huis zat. Voor mij geen afterparty's of lang naborrelen.

GRONINGEN – 1 APRIL 2015

Een tijdje eerder hadden we een groot optreden in Groningen. In die tijd reed ik nog zelf heen en weer naar alle festivals en optredens. De heenreis was een ongelofelijk eind en het was al middernacht toen ik terug moest. Omdat het zomer was, reed ik het grootste gedeelte van de heenreis in het licht, maar de terugweg was dus midden in de nacht. En de ellenlange wegen vanuit Groningen leken eindeloos. Ik stapte na het optreden in de auto

en was moe. Eigenlijk kon ik me niet goed genoeg meer concentreren om te rijden.

Na een halfuurtje merkte ik dat het niet meer ging. Ik kon mijn ogen niet meer openhouden en moest de auto eigenlijk aan de kant zetten. Er was bijna geen verkeer op de weg en op een gegeven moment viel ik echt bijna in slaap. Ik voelde hoe mijn ogen steeds meer dichtvielen en ik had moeite om mijn blik op de weg te houden. Tot ik langzaam in slaap begon te dommelen. De auto week van de rijbaan af en ik kon hem nog ternauwernood op de weg houden. De schrik zat er goed in. Bang om in de vangrail te eindigen, besloot ik met tegenzin de auto stil te zetten bij een benzinepomp. Het voelde doodeng, de pomp was dicht en het parkeerterrein verlaten. Het leek wel een scène uit een slechte film. Ik bad tot God of Hij me wilde laten rusten totdat ik verder kon en om Zijn bescherming. Ik kon van de spanning niet echt diep slapen, maar het lukte me toch om even op te laden zodat ik veilig naar huis kon rijden. Gelukkig was er niets vervelends gebeurd, maar daar op die parkeerplaats maakte ik een keuze. Dit ging ik niet meer doen, ik reed niet meer zelf naar de optredens. De volgende ochtend voegde ik direct de daad bij het woord en belde ik het management. Ik riep door de telefoon dat ik deze ellende nooit meer ging doen, ik had een tourmanager nodig.

Gelukkig kregen we die direct na mijn telefoontje. Vanaf dat moment werden we overal heen gereden. Ik lag dan vooral op de achterbank te slapen. Vaak was ik al vertrokken voordat we de snelweg op draaiden. Echt een rock-'n-roll-leven zoals je leest. De tourmanager heeft me weleens gezegd dat hij nog nooit een artiest had meegemaakt die zoveel sliep in de auto.

20 JAAR EERDER – VOORJAAR 1997

'Ja, hoi, ik ben Rachel, ik hoorde dat je een zangeres nodig hebt voor een nieuw project en dat ben ik!' Ik hoorde een mannenstem aan de andere kant van de telefoon heel hard lachen. 'Dit heb ik nog nooit meegemaakt, maar oké, als jij denkt dat jij de zangeres bent die ik zoek, wil ik heel graag je stem horen.'

Yes, ik had een afspraak met een producer voor een nieuw project! Het is natuurlijk hartstikke gek om zomaar een producer op te bellen, maar ik had de stoute schoenen maar gewoon aangetrokken. Gelukkig viel het goed en maakten we een afspraak.

Op de avond dat we afspraken, heb ik direct een single ingezongen. Het was een project met een rapper, we kwamen tot de tipparade wat ik supergaaf vond. Uit het niets begon mijn weg in de muziek. Op een andere avond heb ik *Children of the Night* ingezongen. Ik voelde direct dat dit een grote hit zou worden. Ondanks dat gevoel wilde ik van begin af aan niet met deze act optreden. In die tijd was Whitney Houston een grote ster en ik wilde niet zelf optreden met de act *Nakatomi,* omdat dat niet het genre was waar mijn hart lag. Beide producers vonden dat jammer, maar begrepen het, dus is er in die tijd nooit een optreden van *Nakatomi* geweest.

20 JAAR LATER – NAJAAR 2013

Tot een telefoontje van Jaques. 'Rachel,' zei hij, 'ze willen *Nakatomi* in Ahoy, wil je dat doen?' Ik veerde helemaal op. Ahoy, serieus? Ja, dan ga ik het nu ook echt zelf doen! Mijn eerste gedachte was direct positief. Voordat ik de beslissing nam om op te gaan treden met deze act, heb ik God gebeden met de vraag of dit het juiste was. Ik kreeg een rustgevend gevoel en wist dat dit het moment was om het te gaan doen.

Na een periode van voorbereidingen – we kregen danslessen, werden uitgedaagd om onze performance te verbeteren en leerden nog veel meer – was het dan eindelijk zover. De avond van het eerste optreden werden we allemaal prachtig opgemaakt en onze kleding zag er erg mooi uit. Mijn zus was mee omdat ik het best spannend vond. Er zouden achtduizend mensen aanwezig zijn. Er waren ook vriendinnen van mij in de zaal. Wat ik heel leuk vond, maar tegelijkertijd ook eng.

Ik liep in mijn kleding achter het podium en ik moest nog even naar het toilet. Daan zei: 'Dat kan je daar doen,' en wees naar een soort hoge kast. 'Dat is het toilet.' Ik moest er bijna om lachen, natuurlijk is dat geen toilet, maar het bleek geen grap. Het was ongelofelijk. Ik kreeg die deur niet eens op slot en wat smerig was het daar! Dat was mijn eerste kennismaking met een dixi-toilet, ik zou er nog heel veel gaan zien. Welkom in de wereld van de glitter en glamour.

We werden aangekondigd en het bloed steeg naar mijn wangen, kon ik nog wegrennen? Ik keek om me heen. Waar is hier de uitgang eigenlijk? vroeg ik me af, maar ik zag die niet zo snel. Ik hoorde de begintune: *Here is Nakatomi!* Rechts van me zag ik mijn geluidsman, oké check. Voor me de meiden die de sterren van de hemel dansten en ik was nu in topvorm. Mijn gedachten gingen in flitsen: het is nu of nooit, Heer help me! En daar gingen we! We renden het podium op.

Het optreden ging geweldig, wat een schitterend publiek! Terwijl ik in de auto terug zit, blijft het door mijn hoofd gonzen: ik heb gewoon in Ahoy opgetreden! Wat was dat te gek, zeg. De adrenaline bleef nog lang hangen. Thuisgekomen dankte ik God voor de deur die Hij voor me had geopend. Ik was intens dankbaar dat alles goed was gegaan. Terwijl ik in bed ging liggen, moest ik bij mezelf lachen. Kijk mij nou eens optreden met een hit van twintig jaar geleden. En de mensen zingen het nog steeds

allemaal uit volle borst mee. Voldaan en volkomen in rust viel ik in slaap.

NACHT EN LICHT

Waarom deel ik deze verhalen met je? Ik wil je meenemen in de realiteit van het leven. Licht en donker liggen dicht bij elkaar. In het eerste verhaal zie je het leven in de spotlights, op de terugweg van Groningen vertel ik je over hetzelfde leven buiten de spotlights. Het is één leven. Zowel de mooie lichtpuntjes als de donkere nacht. Ahoy lijkt glitter en glamour, totdat je op een dixi-toilet zit net voor je optreden.

Het is tijd om daar open en eerlijk over te zijn. Veel mensen, jongeren tegenwoordig in het bijzonder, hebben een geïdealiseerd beeld van roem en faam. Het leven in de spotlight trekt enorm aan, maar voor hetzelfde leven buiten de spotlight betaal je een prijs. Laat je niet misleiden door de plaatjes van een afstand. Ik heb het zelf meegemaakt. Ik ben dankbaar voor de gave momenten, maar betaalde de prijs daarvoor wanneer ik niet op tijd terugging naar huis. Ik had naast de optredens gewoon een baan. Mijn kinderen mochten er niet onder lijden. De glamour die mensen denken te zien, is maar heel relatief.

Dan hebben we het nog niet eens over de spanning en onzekerheid gehad. Zoals ik met je heb gedeeld, was ik zo vaak nerveus, gespannen en onzeker. Gaat alles wel goed? Lukt alles vanavond? Kijk al die mensen…! Allemaal gedachten die schuilgaan achter een zelfverzekerde act op het podium. Dat zijn de dingen die mensen niet zien, het gebeurt backstage. Maar het leven bestaat uit zowel momenten in de spotlight als momenten backstage.

Waren het gave ervaringen om op te treden voor zoveel mensen? Zeker. Maar is het belangrijk om ook de andere kant te zien? Absoluut.

Wanneer ik naar de verschillende talentenshows op tv kijk, die op zoek gaan naar zangtalent – het zijn vooral jonge mensen die op zoek zijn naar iets wat er niet is – verbaast het me keer op keer hoeveel mensen zich hiervoor opgeven. Want geloof me, er is een keerzijde aan succes en roem.

Ik heb het geluk gehad dat ik alles heb mogen meemaken in een tamelijk veilige omgeving, maar ik weet zeker dat dat niet altijd het geval is.

Mijn drijfveer is altijd geweest om het publiek een zo gaaf mogelijke avond te bezorgen en dat moet volgens mij ook altijd je motivatie zijn. Ik wil je meegeven dat een leven op een podium heel veel van je vergt en je behoorlijk kan uitputten. Natuurlijk heb ik supergave dingen meegemaakt, daar ben ik ook echt heel dankbaar voor. De druk is groot. Ik loste dat op met veel slapen en rusten. Doe je dat niet, dan is de kans groot dat je naar andere middelen gaat grijpen om dit vol te kunnen houden. Ik ben erachter gekomen dat leven in de spotlights bijna niet te doen is zonder God. Ik ben dankbaar dat ik die kracht in Hem heb gezocht en niet in andere dingen om me heen. Dit is een bewuste keuze van mij geweest, waar ik tot op de dag van vandaag geen spijt van heb gehad. Richt je niet op de roem, maar weet met Wie je dit samen kunt doen!

KRACHT IN DE NACHT

Ik leef in zo'n intieme relatie met God en mijn verlangen is om dat met je te delen. Er is nooit een situatie in ons leven waar God niet bij is. Hij is liefdevol en altijd aanwezig. En daarom kunnen we in de Bijbel veel vinden wat ons in ons dagelijks leven houvast geeft. Neem bijvoorbeeld Jesaja 41:10: *Wees niet bang, want ik ben bij je, vrees niet, want ik ben je God. Ik zal je sterken, Ik zal je helpen, je steunen met Mijn bevrijdende rechterhand.*

Deze tekst heeft me geholpen op momenten van spanning. Keer op keer gaf Hij me kracht bij de optredens. Zijn liefde en kracht zijn groot. Telkens weer helpt Hij ons om te doen wat we moeten doen. Hij verlangt ernaar dat we Hem om hulp vragen, Hij is er altijd.

Een ander voorbeeld is Jesaja 40:31: *Maar wie hoopt op de Heer krijgt nieuwe kracht, hij slaat zijn vleugels uit als een adelaar, hij loopt maar wordt niet moe, hij rent maar raakt niet uitgeput.*

Ik ben meerdere keren echt heel moe geweest, want ik had naast mijn optredens ook gewoon een baan. Ik weet nog dat ik voor mijn werk richting Duitsland moest rijden en daar in de omgeving 's nachts twee optredens had. De volgende ochtend om half tien moest ik een training van het cosmeticamerk waar ik destijds voor werkte bijwonen. In Duitsland! Ik wist niet hoe ik dit moest doen, maar God gaf me vleugels en beide optredens gingen goed. Ik had dit niet kunnen doen zonder de kracht van God. Hij stond naast me en reed met me mee richting Duitsland, van het ene optreden naar het andere en de volgende ochtend was ik op tijd bij de training. Dit was menselijkerwijs echt niet te doen, maar met God is alles mogelijk! Hij gaf me vleugels als een adelaar, zodat ik kon vliegen en niet moe werd en niet uitgeput raakte.

Laat me je meenemen naar het verhaal van Jezus en zijn discipelen. Net na een groot wonder waarbij Jezus duizenden mensen te eten heeft gegeven door een wonderbare vermenigvuldiging van brood en vis, vallen we in het verhaal.

HET LICHT IN DE NACHT – MATTEÜS 14

Er gebeurt na het prachtige wonder iets aparts. De leerlingen van Jezus komen in een heftige storm terecht. Dit is trouwens niet een

storm waar ze op eigen inzicht in zijn gevaren. Het is een storm waar Jezus ze in heeft gestuurd. En dat allemaal net na dat grote wonder dat Hij had gedaan.

Ook in ons leven met Jezus kunnen er stormen opsteken.

Opnieuw zien we hoe relevant de Bijbel is voor ieder moment in ons leven. Want het ligt zo dicht bij elkaar. Ze zweten in de nacht, terwijl ze een paar uur eerder nog een van de grootste wonderen mee hebben gemaakt. Nachtlicht…

Gelukkig blijft het hier niet bij. We lezen dat Jezus vanaf de berg waar Hij aan het bidden is, ziet dat de discipelen het moeilijk hebben. De boot is midden op het meer, de discipelen komen niet vooruit. Aan het einde van de nacht loopt Hij over het water ernaartoe. Toen Jezus dicht bij hen was, zien de leerlingen Hem over het water lopen. Ze schrikken enorm, omdat ze denken dat het een geest is. Dan spreekt Jezus: 'Blijf kalm! Ik ben het, wees niet bang.' Wanneer Jezus in de boot stapt, stopt het met waaien. De leerlingen zijn stomverbaasd.

En is het niet herkenbaar dat de lichtpuntjes en de donkere momenten zo dicht bij elkaar liggen? In mijn leven was het in ieder geval wel zo. Vooral bij de optredens lagen de shows en momenten van alleen op de weg maar enkele minuten uit elkaar. Tegelijkertijd was het een wereld van verschil.

Dat zijn vaak de momenten dat ons geloof op de proef wordt gesteld. Ook al is het nog maar kortgeleden dat we iets moois hebben meegemaakt, als we in de storm terechtkomen beginnen we vaak meteen aan Gods goedheid te twijfelen. De discipelen hadden de goedheid van God enkele uren daarvoor nog mogen zien. Ze mochten namelijk zelf de manden met brood en vis uitdelen. Enkele uren later is het donker, ze twijfelen en zijn bang. En dat is een les voor ons. Wanneer wij ons afvragen of Hij onze pro-

blemen, stormen of situaties wel ziet, mogen we weten dat Jezus ons op het oog heeft. Dat Hij een moment niet dichtbij voelt, Jezus was op de berg en de discipelen in de boot, betekent niet dat Hij je niet ziet. Hij heeft Zijn oog altijd op jou!

Maar dan… midden in de nacht. Op het donkerste moment, wanneer de discipelen het niet meer zien zitten, komt daar letterlijk het Licht in de nacht aan lopen. Want Jezus leert ons dat Hij het Licht van de wereld is. Hoe donker jouw nacht ook is en hoe sterk de golven ook zijn, de wind kan maken dat je leven door elkaar geschud wordt. Het Licht is altijd sterker dan de duisternis. Johannes 1 leert ons dat de duisternis heeft geprobeerd om het Licht in haar macht te krijgen (vers 4-5). Dit is de realiteit van ons leven. Wij hebben Jezus! Hij is het Licht van de wereld. Hij overwint elke duisternis, storm en elke nacht.

Het enige wat we moeten doen, hoe moeilijk dat soms ook is, is Hem vertrouwen en Hem in onze situatie toelaten. De vraag is of we Hem in onze boot laten. Want dat is wat de discipelen doen. Zodra ze Jezus herkennen, nemen ze Hem aan boord. Ze weten namelijk dat Hij goed is. Ze kennen het hart van Jezus. En zo vraagt Hij ook vandaag aan jou: 'Mag ik aan boord komen?' Dat is het enige dat rust geeft in de storm. Het enige dat licht geeft in donkere momenten. Want alleen Hij heeft de controle. Hij is namelijk het Licht in de nacht!